

ת"פ 15558/12/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד יוסף יאסין

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 15558-12-13 מדינת ישראל נ' יאסין
בפני כב' השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
ע"י ב"כ עו"ד אורית קליינפלד
נגד
יוסף יאסין

ע"י ב"כ עו"ד חיים שוורצברג

גזר-דין

כתב האישום המתוקן והודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1984, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של **פציעה כשהעברין מזויין**, בניגוד לסעיף 335(א)(1)+334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין; **והחזקת סכין למטרה לא כשרה**, בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם למתלון, שהינו בן דוד של הנאשם, היה סכסוך כספי על רקע שותפות עסקית קודמת. ביום 2.12.13, סמוך לשעה 10:00, הגיע הנאשם לבית קפה בטייבה, שם פגש במתלון. הנאשם שלף סכין יפנית מכיסו והחל לתקוף את המתלון באמצעות ידיו ובאמצעות הסכין בכל חלקי גופו של המתלון ואף היכה את המתלון באגרופים בראשו. המתלון הצליח לברוח לצד השני של בית הקפה בעוד הנאשם צועק לעברו: **"מניאק, אני אפצע אותך, אני אפגע בך, אתה תראה את זה"**. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלון חבלות בכל חלקי גופו, המאטומות בראשו ופצעי חתכים בגבו. בהמשך, במהלך חקירתו של הנאשם במשטרה, אמר הנאשם לשוטרת: **"את צודקת עשיתי טעות ולא אכפת לי שיכניסו אותי לכלא כי זה כואב לי זה כסף שלי, הוא עשה לי בלגאן ואם אכנס לכלא כשאצא זה יהיה יותר מזה"**. בכך, איים הנאשם על המתלון ובפני השוטרת בפגיעה שלא כדין בגופו על מנת להפחידו או להקניטו. במעשיו, החזיק הנאשם בסכין מחוץ לתחום ביתו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

3. הרשעת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני כאשר הוסכם בין הצדדים שהנאשם יישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר לעונש, תוך שהתביעה מבירה כי עמדתה היא להטלת מאסר בפועל לתקופה ממושכת לצד רכיבי ענישה נוספים, ואילו הסנגור יהא חופשי בטיעונו.

תסקירי שרות המבחן

עמוד 1

4. ביום 8.1.15 התקבל תסקיר שרות המבחן הסוקר באריכות את תולדות חייו של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות. מן התסקיר עולה כי הנאשם כבן 30, נשוי אך עומד בפני גירושין, ללא ילדים. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא תלויים כנגדו תיקי משטרה פתוחים נוספים. כשנה קודם לביצוע העבירות הנדונות, פתח עסק עצמאי של פוליש ובן דודו, המתלונן, היה שותפו.

בהתייחס לביצוע העבירות, הנאשם מודה ומקבל אחריות מלאה על ביצוען. שרות המבחן התרשם כי הנאשם מבין כי פגע במתלונן וכי ביטא חרטה על התנהגותו. עוד התרשם השרות כי ניכרת נטייתו של הנאשם לייחס את הבעייתיות בהתנהלות העסקית והצטברות החובות בעסק למתלונן, וכי הוא מתקשה ליטול אחריות על התנהלותו שלו.

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, בה נטל חלק פעיל, בעת שהיה משוחרר בתנאים בגין תיק זה ובמסגרתה שיתף בהרחבה בנוגע לנסיבות חייו, מחשבותיו האימפולסיביות, חוסר סבלנות, בעיית שליטה בכעסים, ואף שיתף בשתיית אלכוהול בעייתית בעברו. השרות מציין כי הנאשם סיים השתתפותו בקבוצה כנדרש ביוני 2014, אך לא היה מעוניין בהארכת פיקוח המעצר.

להערכת שירות המבחן, הנאשם חסר יכולות וכלים להתמודדות מקדמת עם קשייו האישיים והמשפחתיים. הוערך כי **קיימת רמת סיכון בינונית להמשך מעורבותו בהתנהלות אלימה ואם זו תתרחש, חומרתה צפויה להיות בינונית אף היא**. בסיפא התסקיר התרשם השירות מנזקקותו של הנאשם למעורבותו של גורם מכוון וסמכותי כשרות המבחן. בבואו לבחון אופציה טיפולית, נתקל שרות המבחן בניתוק קשר מצדו של הנאשם והניסיונות לשוחח עמו עלו בתוהו. על כן, לא בא שרות המבחן בהמלצה בעניינו של הנאשם - לא המלצה כללית ולא טיפולית. יחד עם זאת, שרות המבחן ציין כי במידה ובמעמד הדיון יבטא הנאשם הסכמה ומחויבות ליצור קשר עם השירות ולשתף פעולה בהליך בדיקת האופציה הטיפולית, תיבדק אפשרות זו.

5. בדיון מיום 8.1.15, הצהיר הנאשם בפניו כי הוא מתחייב ליצור קשר עם שרות המבחן, לשתף פעולה עם קצין המבחן ולהתייצב כל אימת שיתבקש. אף שב"כ המאשימה ביקש לטעון לעונש באותו היום, נעתרתי, ולא בנקל, לבקשת ב"כ הנאשם לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש וליתן לנאשם הזדמנות נוספת לשתף פעולה עם שרות המבחן לצורך בחינת השתלבותו בטיפול.

6. ביום 2.3.15 התקבל תסקיר משלים משרות המבחן ממנו עולה כי הנאשם זומן לפגישה, אך לא הגיע אליה ולא יצר קשר עם שרות המבחן. בהמשך, הגיע הנאשם למשרדי השרות, ללא תאום מראש, ואולם במועד זה נבצר מקצינת המבחן לפגוש אותו ולכן תיאמה עימו פגישה נוספת. גם לפגישה זו לא הגיע הנאשם, ועד להכנת התסקיר המשלים לא יצר כל קשר עם השרות, על כן לא ניתן היה לבדוק אפשרויות טיפוליות במצבו. השרות סבור כי בגזירת הדין יש להביא בין שיקולי הענישה את העובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, מקבל אחריות על התנהגותו הנדונה ומבין את חומרתה. עוד צוין, כי נקיטת ההליכים המשפטיים כנגדו מהווים גורם מרתיע ומשמעותי. המלצת שרות המבחן היא כי במידה ובית המשפט שוקל להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מומלץ כי ירוצה בדרך של עבודות שרות.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה כי פסיקת בית המשפט העליון באשר לתופעת האלימות הנה חד משמעית וכי יש צורך

באיחוד כוחות של כל הרשויות למלחמה בתופעה זו. עוד טענה כי נסיבות ביצוע העבירה הנן חמורות שכן במקום ליישר את ההדורים באופן מתון וענייני, בחר הנאשם לתקוף את המתלונן בבית קפה כשהוא מצויד בסכין יפני. התקיפה נעשתה בשעות הבוקר, במקום ציבורי, וכללה חבטות, דקירות ואיומים. בהתייחס לתסקיר שרות המבחן טענה התובעת כי הנאשם ניתק מגע עם שרות המבחן ולכן אופציה טיפולית-שיקומית לא עומדת על הפרק בעניינו של הנאשם. בנוסף, טענה כי לו חפץ הנאשם בשיקום, יוכל להשתלב בהליך שיקומי בין כתלי בית הכלא. ב"כ המאשימה טענה כי תופעת האלימות בחברה מאיימת על העיקרון העומד בבסיסה של כל מדינה מתוקנת והוא ביטחונם האישי של אזרחיה ותושביה. לפיכך, עתרה התובעת לקביעת מתחם שבין 12-30 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. התובעת סברה כי יש למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם, תוך שהיא מפנה לפסיקה התומכת בעמדתה.

8. ב"כ הנאשם טען כי העסק המשותף של הנאשם והמתלונן נקלע לקשיים כספיים כתוצאה מהתנהלותו הבעייתית של המתלונן, שהיה אמור להשיב כספים ולא עשה כן. לראיה, הגיש הסנגור את הודעתו של המתלונן, בה הוחשד בגניבת כספים מן העסק המשותף (נע/2). עוד טען כי אמנם נשא הנאשם סכין בכיסו אך לא התכוון לעשות בה שימוש ולא תכנן את המקרה, אלא הגיע לבית הקפה ופגש במתלונן באקראי. הסנגור טען כי לא היה צורך לפנות את המתלונן לבית החולים לקבלת טיפול דחוף, אלא המתלונן ניגש עצמאית לרופא המשפחה, עובדה המלמדת כי החבלות לא היו קשות (נע/1). עוד הוסיף כי במקביל להליך הפלילי שהוגש כנגד הנאשם, נערך הסכם סולחה בין משפחת הנאשם למשפחת המתלונן (נע/3). הסנגור הפנה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וכי מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כעולה מן התסקיר, היא בינונית ולא גבוהה. עוד ציין, כי הנאשם שהה 8 ימים במעצר בגין תיק זה ולאחר מכן, שהה ב"מעצר בית" קרוב לשנה וחצי, בתנאים כאלה ואחרים, כאשר פרק זמן לא מבוטל הורחק מעיר מגוריו.

הסנגור הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם - מצב סוציו-אקונומי קשה, עסקו שכשל, התדרדרות פיסית ונפשית בשל הליכי הגירושין בהם היה נתון ונטילת כדורים לייצוב מצבו הנפשי.

לדברי הסנגור, הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על התנהגותו, מעוניין בשיקום והחל בעבודה חדשה. הסנגור הפנה לתסקיר שרות המבחן הממליץ על הטלת עונש לריצוי בעבודות שרות ואף הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו.

9. בהסכמת התביעה, נקרא המתלונן להעיד אודות מצבו העדכני ויחסו לנאשם. המתלונן העיד כי לא נזקק לטיפול בבית חולים בגין הארוע וכי נכון להיום שורר שקט בין המשפחות ובינו לבין הנאשם. עוד הוסיף, כי אינו חושב שהנאשם צריך להיכנס לכלא.

10. הנאשם בדברו האחרון טען כי טעה ולמד מהמקרה ולכן לא מסתובב בחוץ עם סכין יותר. עוד טען כי התקרית לא היתה מתוכננת, וכי דברי האיום שהשמיע בעת חקירתו במשטרה נאמרו בלהט הדברים, אך מאז השתתפותו בקבוצה הטיפולית בה נטל חלק, השתנה. הנאשם ביקש מבית המשפט שיקל בעונשו.

נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם

11. העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, ומתחם העונש ההולם יקבע בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

12. הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא שלמות הגוף והנפש, הביטחון האישי של אזרחי המדינה, השקט הנפשי ותחושת השלווה והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה מבלי לחוש מאויימים או חשופים ל אלימות ובריונות ברשות הרבים.

13. העונש הקבוע בצידה של עבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, שהינה עבירה מסוג פשע, עומד על 5 שנות מאסר. מכך יש ללמוד על החומרה הרבה שמייחס המחוקק לעבירה זו. ברע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.09) דן בית המשפט העליון בערך המוגן שבעבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה ועל פוטנציאל הפגיעה שהוראת החוק באה למנוע:

"פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סכין (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכנים ולהקטין את הסיכוי לשליפתה של הסכין מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזקת הסכין כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתלקחות הרוחות ולהשתלבות מצד האוחז בסכין. אכן, החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל ל אלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות" (פיסקה 17 לחוות דעתה של כב' הש' (כתוארה אז) נאור).

14. בע"פ 1463/09 מ"י נ' פלוני (15.06.09) עמד בית המשפט העליון על "תופעת הסכינאות":

"כאמור, רבים חוטאים ב"תופעת הסכינאות", ולאחר שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיעה העת שלא להסתפק במלות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פני עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, דינו".

15. המחוקק הביע דעתו בנוגע לחומרת העבירה של חבלה ופציעה כשהעברין נושא נשק חם או קר, על ידי קביעת עונש מרבי בן 6 שנות מאסר. גם כאן נקבע, ולא פעם, כי מצווה על בתי המשפט להשית עונשים שיהא בהם להרתיע עבריינים בכוח. בע"פ 6260/05 מאלק חדרה נ' מדינת ישראל (23.2.06) הדגיש בית המשפט העליון כי:

"שוב ושוב נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכנים (או בנשק קר אחר, ולפעמים אף בנשק חם) לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר. בשל ריבויים של מקרים אלה אין מנוס אלא לנקוט גישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כלליים על פני שיקולים אינדיבידואליים. כך אכן עשה בית משפט קמא. הגם שמדובר באדם צעיר, חסר עבר פלילי, ראוי היה להעדיף שיקולים של הרתעה כללית והגנה על שלום הציבור".

16. בקביעת מתחם העונש ההולם, יובאו בחשבון נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, שאלה עיקריהן:

א. הקרע לתקיפה - בבסיס הרקע והסיבה שהביאו את הנאשם לתקוף את המתלונן עמד סכסוך כספי

שהתגלע ביניהם. הנאשם חשד במתלונן כי מעל בכספי העסק המשותף וגנב ממנו. הנאשם בחר "לסגור חשבון" עם המתלונן חלף הגשת תלונה במשטרה ופניה לערכאות משפטיות. פתרון סכסוכים בדרכים אלימות היא תופעה חמורה ומסוכנת המערערת את יציבותה של החברה ועלולה לגרום לכאוס. תחושת הבטחון של אזרחי המדינה תיפגע אנושות אם פרטים בחברה יחליטו ליטול את החוק לידיהם ולתקוף פיזית אחרים כאילו אין דין ואין דיין ואיש הישר בעיניו יעשה. אמנם הנאשם הגיש תלונה כנגד המתלונן וזה נחקר תחת אזהרה, אך תלונה זו הוגשה אגב מעצרו של הנאשם בגין ארוע האלימות בו נקט כלפי המתלונן.

יחד עם זאת, יצויין כי מעשה התקיפה לא תוכנן מראש על ידי הנאשם והוא פגש בנאשם בבית הקפה באקראי ומבלי שתכנן לתקוף אותו קודם לכן. עוד יצויין, כי גם הסכין היפנית לא הוחזקה על ידי הנאשם לצורך תקיפת המתלונן, אולם, פוטנציאל הסיכון שנשקף ממנה כתוצאה מזמינותה בכיסו של הנאשם מומש והרי כבר נפסק כי **"סכין הנישאת על גוף במערכה הראשונה סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השניה"** (ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.04)).

ב. אופי התקיפה - תקיפת הנאשם את המתלונן היתה שלוחת רסן, ברוטאלית ופגעה בכל חלקי גופו של המתלונן תוך שהנאשם לא מאפשר למתלונן לקום מכיסאו. התקיפה לוותה בשליפת סכין יפנית, שהינה נשק קר, ועשיית שימוש בה במהלך התקיפה, ובהטחת אגרופים לראשו של המתלונן, הכל תוך כדי הפניית איומים בוטים בפגיעה בגופו של המתלונן. למעשה, התקיפה פסקה בשל העובדה שהמתלונן הצליח לברוח לצד השני של בית הקפה ולא כי הנאשם החליט להפסיקה.

ג. תוצאות התקיפה - אמנם לא נגרמו למתלונן פציעות חמורות כתוצאה מהתקיפה והוא לא נזקק לטיפול רפואי רציני או לאישפוז בבית החולים, ואולם בתעודה הרפואית (נע/1) תוארו הפגיעות שספג המתלונן: **"כאבים והימטומות במצח ועור הקרקפת, חתך (מסכין) בגב עליון שמאלי באזור השכם, מתלונן על כאבי ראש, הבחילות וחולשה, ללא הקאות, למעט ממצאים חיצוניים אין ממצא פתולוגי, בדיקת שאר הגוף חזה דופן הבטן ורגליים ללא ממצא חריג"**. ויודגש כי מנסיבות המקרה עולה שתוצאות התקיפה הן מקריות ועלול היה להיגרם למתלונן נזק כבד יותר.

ד. מקום התקיפה - התקיפה אופיינה בתעוזה רבה מצד הנאשם, ללא כל חשש ומורא, באמצע היום, בטבורה של עיר, בבית קפה, שהינו מקום ציבורי.

ה. השמעת איומים גם במסגרת החקירה במשטרה - דעתו של הנאשם לא נתקררה גם במהלך חקירתו במשטרה, והוא הוסיף לאיים על המתלונן בפני איש מרות, תוך שהוא מודע לעובדה כי מעשיו עלולים לגרום לכך שיוטל עליו מאסר, וכשהוא מדגיש שכאשר יצא מן הכלא יפעל כלפי המתלונן בצורה קשה יותר.

17. הגם שמדובר במספר עבירות בהן הורשע הנאשם - החזקת סכין למטרה לא כשרה, פציעה כשהעברין מזוין ואיומים - אתיחס למכלול התנהגותו של הנאשם כאל "מעשה אחד".

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם הוא בין 7 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר, לצד מאסר על

תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

18. בקביעת מתחם העונש ההולם כאמור, הבאתי בחשבון את מדיניות הענישה כמשתקף בפסיקת בתי המשפט, כדלהלן:

- ברע"פ 1601/14, **נדב פרץ נ' מדינת ישראל**, דובר במערער נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזויין ותקיפה סתם, בכך שעל רקע ויכוח תקף את המתלונן באופן שדחף אותו והשליך אבן לעברו. בהמשך, היכה בפניו של המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שני פצעים סביב העין, החודרים את העור. כן נגרם למתלונן חתך אלכסוני באזור כף היד, עם חדירה ופגיעה בשרירים, שהצריכה תפירה. בית משפט קמא הטיל על המבקש, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

- בעפ"ג (מחוזי מרכז) 11173-04-12, **יצחק נביאן נ' מדינת ישראל**, דובר במערער נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית, בכך שבמהלך ויכוח, היכה את המתלונן מספר פעמים בצווארו, מיד ובהמשך לכך, לקח המתלונן בקבוק זכוכית ושבר אותו על ראשו של המערער. בהמשך לכך, לקח המערער בקבוק זכוכית והיכה באמצעותו בראשו של המתלונן. השניים הובהלו לבית החולים לקבלת טיפול רפואי, ולאחריו, בעט המערער במתלונן 10 בעיטות ברכב ודקר אותו באמצעות חפץ חד בירך שלוש פעמים, דקירות שהצריכו תפירה. בית משפט קמא גזר על המערער, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

- בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 16509-11-12, **ישראל בונפיו נ' מדינת ישראל**, דובר במערער נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט, בכך שקפץ על המתלונן, כשהוא דוקר אותו באמצעות אולר בעורפו ותוך שהוא גורם לו פצע של כסנטימטר בעורפו ושריטה היקפית בצוואר. המתלונן פנה לבית חולים והפצע נתפר. המערער נמלט מהמקום והשליך את האולר בשדה פתוח כדי להעלימו. בית משפט קמא גזר על המערער, בין היתר, 10 חודשי מאסר וערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה.

19. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם ואין הנדון דומה לראיה - בת.פ. (מחוזי מרכז) 13132-08-13 **מדינת ישראל נ' שלו אל חיק**, הובאה בחשבון התנהגותם של המתלוננים עובר לתקיפתם, גילו הצעיר של הנאשם אשר הינו "בגיר-צעיר", היותו בעל סיכויי שיקום כעולה מתסקירי שרות המבחן והמוטיבציה שלו להתגייס לצה"ל ובית המשפט מצא לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום; גם בת.פ. (שלום כ"ס) 67559-10-13 **מדינת ישראל נ' קומימי** מצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, נוכח גילו הצעיר של הנאשם ותסקירים חיוביים של שירות המבחן. גזרי הדין האחרים אליהם הפנה הסנגור דנו בעבירות אלימות במשפחה, על נסיבותיהם המיוחדות של המקרים המובאים בהם ועל רקע נסיבותיהם האישיות של הנאשמים שם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

20. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יובאו בחשבון השיקולים שלהלן:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי, ולו זו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

ב. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה כנה על התנהגותו. הודאת הנאשם במיוחד לו הביאה לחסכון בזמן שיפוטי וחשוב מכך, חסכה את הצורך בהעדת המתלונן על הארוע.

ג. הנאשם שהה במעצר למשך 8 ימים וכשנה וחצי ב"מעצר בית" ולאחר מכן, בתנאים מגבילים שכללו הרחקה מעירו.

ד. בין משפחת הנאשם למשפחת המתלונן נערך הסכם סולחה, ועמדת המתלונן, כפי שבאה לידי ביטוי בעדותו לענין העונש, היא שלא למצות את הדין עם הנאשם. אמנם להסכם סולחה ולעמדת קורבן עבירה יש ליתן משקל בעת גזירת הדין, ואולם, כבר נפסק כי: **"הסולחה אפשר שתהיה לה משמעות חברתית ומסורתית, ובמקרים מתאימים היא עשויה להשפיע גם על גזירת העונש; אולם, אין מדובר בשיקול מכריע ואין בו כדי לאיין את הצורך בענישה המשקפת מענה גמולי-מוסרי הולם ובעלת אפקט מניעתי והרתעתי מתאים"** (ע"פ 3703/08 שחאדה נ' מדינת ישראל (22.9.08)). הוא הדין באשר לעמדת קורבן עבירה.

ה. מתסקירי שרות המבחן עולה כי אמנם בתחילת הדרך שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ואף נטל בה חלק פעיל, אך בהמשך, התנגד להארכת פיקוח המעצר וכאמור לעיל, בחר לנתק קשר עם שרות המבחן, כל זאת בודעו כי עתירת התביעה בתיק זה היא למאסר ממושך, וחרף העובדה שבית המשפט הלך לקראתו והעניק לו הזדמנות נוספת להיפגש עם קצין המבחן ולשתף פעולה. גם אם מצבו הנפשי של הנאשם הושפע בתקופה האחרונה מהליך גירושין בו היה מעורב, ואף אם עבר טלטלה מסויימת בחייו כתוצאה מענין זה, עדיין אין לקבל גישתו המזלזלת והימנעותו זו תפעל לחובתו. הוסף לכך את הערכת שרות המבחן לפיה הסיכון להמשך מעורבותו של הנאשם בהתנהלות אלימה היא בינונית.

21. בהינתן כלל השיקולים שפורטו לעיל, ובהיעדר עילה לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ייקבע עונשו של הנאשם קרוב לרף התחתון של המתחם. זאת אף נוכח העובדה כי החלטתי שלא לאמץ את המלצות שרות המבחן בהטלת עונש לריצוי בעבודות שרות.

22. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי 8 ימי מעצרו.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.

ג. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.7.15.

ד. פיצוי למתלונן (ע"ת 4) בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.7.15.

על הנאשם להתייצב לריצוי מאסרו ביום 5.5.15 בשעה 10:00 בבית סוהר "הדרים" כשברשותו תעודת זהות או דרכון.
על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפון -
08-9787377; 08-9787336.

**התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם בגין תיק זה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו למאסר, לרבות צו עיכוב
יציאה מן הארץ אשר מוצא כנגדו בזאת.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אודרברג, הנאשם ובא כוחו.